

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, în privința inculpatului

*Găleanu Nicolae XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul
XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 01.09.2017 – 07.11.2017,
instanța de apel: 28.11.2017 – 23.05.2018,
instanța de recurs: 04.07.2018 – 24.10.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 noiembrie 2017, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Găleanu Nicolae, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, în temeiul art. 58 Cod penal.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 iunie 2017, orele 22.30, inculpatul Găleanu N., îndeplinind serviciul militar în termen, în unitatea militară 1003 a DTC al MAI, în funcția de mitralier, în grad militar de soldat, aflându-se în incinta punctului medical din cadrul unității militare 1003 a DTC al MAI, amplasată în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare 140a, a aplicat violență față de camaradul său de serviciu, militarul în termen, soldatul Pantea I., aplicându-i o lovitură cu cotul în

regiunea pieptului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 279D din 19.08.2017, leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoză pe partea anterioară a cutiei toracice.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele invocate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Deoarece probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 369 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, în timpul îndeplinirii serviciului militar, dacă între ei nu există raporturi de subordonare și dacă această încălcare s-a manifestat prin acte de violență.

În același timp, instanța a statuat că inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, la locul de trai este caracterizat pozitiv, conform caracteristicii de serviciu respectă cu strictețe obligațiunile cu privire la servirea patriei, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, ca atenuante fiind constatate recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, iar conform art. 58 Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă, datorită schimbării situației, se va stabili că persoana sau fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social.

Astfel, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer de cele comise, s-a împăcat cu partea vătămată și nu mai deține calitatea de subiect special, fiind întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 58 Cod penal, corectarea acestuia fiind posibilă fără supunerea lui la răspundere penală.

Conform art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal.

Or, procesul penal în privința inculpatului pe art. 369 alin. (1) Cod penal, urmează a fi încetat în temeiul art. 58 Cod penal.

Totodată, cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizelor judiciare în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, necesită a fi trecute în contul statului.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Ghenadie Tocaiciuc, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 369 alin. (1), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, cu încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 58 Cod penal în privința inculpatului or, circumstanțele cauzei nu permiteau acest fapt.

Totodată, instanța urma să încaseze de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a luat în considerare că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, s-a căit sincer de cele comise, i-a cauzat părții vătămate leziuni neînsemnate, s-a împăcat cu ultimul, în prezent nu mai deține calitatea de subiect special, corectarea lui fiind posibilă fără a fi supus răspunderii penale, prin aplicarea prevederilor art. 58 Cod penal.

Mai mult, la moment inculpatul este angajat în bază de contract ca militar în unitatea militară nr. 1002 și nu are careva abateri disciplinare.

Conform art. 58 Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă, datorită schimbării situației, se va stabili că persoana sau fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social.

Prin urmare, lipsind impedimente la aplicarea prevederilor art. 58 Cod penal, instanța de fond justificat a încetat procesul penal în privința inculpatului.

În același timp, instanța de fond corect și legal a constatat că efectuarea expertizei judiciare este o probă care, împreună cu celelalte dovezi administrate de acuzare, are în sarcină demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Or, este obligația acuzării, în calitate de a autoritate a statului, de a acumula probele pentru a identifica persoana și a-i demonstra vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, din ce rezultă implicit și asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că pentru liberarea persoanei de răspundere penală datorită schimbării situației, este necesară cel puțin prezența unuia din următoarele temeuri: a) fapta săvârșită să nu prezinte pericolul social al unei infracțiuni datorită schimbării situației în limitele unei întreprinderi, instituții, localități sau chiar ale unui stat prin întreprinderea unor reforme economice, sociale sau politice de mari proporții, introducerea cartelelor, schimbarea banilor, revocarea stării excepționale etc., care permit ca un anumit tip de infracțiuni să-și piardă concret pericolul social al unei infracțiuni; b) persoana să înceteze a mai fi social-periculoasă datorită schimbării situației a condițiilor exterioare de activitate în care ea se afla în momentul comiterii infracțiunii, prin alte condiții care exclud săvârșirea unor noi infracțiuni analogice, cum ar fi înrolarea persoanei în armată, îmbolnăvirea gravă etc.

Astfel, nu a fost stabilit că datorită schimbării situației, persoana sau fapta inculpatului nu mai prezintă pericol social, mai mult, în unitățile militare din țară, continuând să persiste aplicarea violenței între militari.

Deci, erorile comise de instanța de fond au fost menținute și de instanța de apel.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind încetarea procesului penal în privința inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în special ale art. 58 Cod penal, care prescrie că persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă, datorită schimbării situației, se va stabili că persoana sau fapta săvârșită nu mai prezintă pericol social, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel în aspectul vizat (*pct. 3. din decizie*).

Or, instanțele au statuat că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, a recunoscut vina pe deplin și s-a căit sincer de cele comise, s-a împăcat cu partea vătămată, care nu are pretenții materiale și morale față de el, a contribuit activ la stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii infracțiunii imputate, la moment este angajat în bază de contract ca militar în unitatea militară, iar aceste circumstanțe denotă că situația s-a schimbat, inculpatul fiind pasibil liberării de răspundere penală.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura încetării procesului penal în legătură cu schimbarea situației.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de

apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura încetării procesului penal penale în baza prescripțiilor din art. 58 Cod penal, în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 07 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018, în privința inculpatului Găleanu Nicolae XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 noiembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan